



Препуна НВО „тисковина“ која за тему има разноразна угрожавања и умножавања људских права по земљи Србији, никако да, макар и овлаш, обради тематику систематског угрожавања људских права Срба у периоду 1945-1990.

На добро осмишљеним и скупо плаћеним веб страницама нема тог периода, а уколико се и може наћи неки пример да ударне песнице свачијих (а суштински својих) права и помену Брозов период, то је поново само у сврху приказивања личних прегнућа која, још увек, нису добро и дебело наплаћена.

Посебно је интересантно да се „Центри“, „Комитети“, „Фондови“ и разни други и трећи, и њихови капои, људским правима Рома нису бавили све док за ту намену из ЕУ фондова нису покуљала издашна средства. Новци су потрошени, а ромска деца су још увек необразована, необучена и гладна. Њихове књиге, јакне и кифле појели су неки „либерали“ из „крuga двојке“, па је декада Рома претворена у декаду приче о Ромима.

Зато је и разумљиво да се на бројним скуповима који су били посвећени тематици људских права, у организацији Наташе, Соње или пок. Биљане, није могла чути нити једна реч о прогону српског свештенства након Другог светског рата. Они, ваљда, у визури поменутих госпођа нису људи, па се читав спектар права на „људе“ у мантијама не односи.

Дана 12. новембра (30. октобра) Српска православна црква прославља (поред осталих светих) и светога Варнаву (Настиха), исповедника, епископа хвостанског. Наведени светитељ је један од оних српских свештеника који су главом платили своје православно опредељење и српски патриотизам.

Свети Варнава је, укратко, у срамном процесу који је вођен пред Окружним судом у Сарајеву 1948. године, осуђен на 11



година строгог затвора због „злочина издаје, слабљења економске и војне моћи наше земље, помагања терористичких банди, вршења непријатељске пропаганде и вршења шпијунаже у корист Англо-американаца“ [1]. Робијао је у Зеници, Сремској Митровици, да би потом био пребачен у кућни затвор у Београд. Након овога је одређено време провео и у манастиру Гомионица (данас Република Српска), а негде 1959. године је по одлуци УДБ-е коначно донета одлука да му је казна истекла и да је слободан грађанин. Таква слобода је била само привидна, имајући у виду да је, готово, до своје смрти имао сталну пратњу УДБ-е и обичне полиције, односно био је човек ограниченог кретања и комуникације.

Пажљивом анализом догађаја из 1964. године, када је св. Варнави позлило након посете зубару, те чињенице да је преминуо у року од неколико минута од тренутка првог симптома и болова, може се основано претпоставити да је био отрован од стране државе и безбедносних структура. Тек, епископ Варнава је сахрањен али не и заборављен. Одлуком Сабора СПЦ из 2005. године он је уврштен у ред светитеља наше Цркве и од тада се прославља као исповедник православне вере.

И сада читалачка публика може пажљиво да прочита све билтене, закључке и иницијативе другарица из прве НВО клупе, али неће наћи, па макар ни у траговима, обраду организованог, прво усташко-немачког, а потом и Титовог злочина над српским свештеницима. Што би тога и било, када се зна да је Друг ЈБТ (не псујем, мислим на Јосипа Броза Тита) био садашњим протагонисткињама (уф, ал је родна равноправност компликована) људских и животињских права, управо и отац и мати. Није Латинка напустила Јосипа, него је Јозо бравар-обавештајац њу двојкирао, све ради симетрије са Хрватима. Ни Соња бисерног презимена није отказала партији послушност, већ је партија нестала, па је НВО постао ново и трајно ухлебљење.

То значи да су другови и другарице, у чијих се родитеља антифашизам исказао и пројавио управо онда кад су моји преци већ траву гледали одоздо и добили некакве споменице, а отац пок. Биљане писао песме и сценарија.

Тај антифашизам без фашиста, и људска права без људи, у суштини су „леба без мотике“ само што сада тај лебац обезбеђују страни донатори и муљатори.

Таман када пристојан човек помисли да се период 1944-1990. године међу Србље вратити неће, а оно, међутим, старлете НВО сектора воздижу старе идеале из пепела. Ових дана, месеци и година се прекрстити на улици не можеш а да се на лицу места не затекне неки хигијеничар за контролу и сузбијање верских осећања, и сасвим ти неуљудно прилепи етикету, а богами и вербалну казну. Камоли да се са неким епископом састанеш, ту си одмах награбусио, ко Јапанац у Њујорку 1941.



Наравно, комунални милиционери људских мисли, свој пљувачки мандат неисцрпно вуку из оне судске фарсе са владиком Пахомијем, који је (бар по мени) добрано обрукао и мантију коју носи и епархију којом столује. О томе је готово све већ казано, па нека судови и другови земље Србије распетљавају због чега су дечаци-богослови остали без државне заштите свога интегритета.

У Србији, као у свакој држави која покушава да буде нормална и уређена, свако има право да критикује свакога, да пише и саопштава своја мишљења, али чини ми се да нема никакве одговорности за изговорену реч. Међутим, „критика“ поред тога што је слободна и добродошла, не може врећати нечији углед или права, што је свуда, осим у Србији, неупитно и неспорно.

Пише: Мироје Јовановић
понедељак, 12 новембар 2012 23:58

Дакле, оно што је свуда у свету (а посебно на Западу) нормално и уобичајено, као на пример да се политички лидери сусрећу са представницима верских заједница, те да у дијалогу и сарадњи решавају проблеме, у нас изгледа није ни нормално ни пожељно.

Тако је новосадски „Радио 021“ дана 5. 9. 2012. објавио вест под насловом „Световни лидери на брифингу код владике“ [2], а мини кампањи су се прикључили и „Атеисти Србије“ [3], па су тако у свом саопштењу покушали да звуче пристојно и цивилизовано, али без успеха. Изгледа да је у њима прокључала крвца црвена (овде мислим на бољшевичку црвену боју), па су тако забринуто саопштили:

„Недопустива је ова средњовековна пракса у којој, након председника државе и председника владе, сада и локални



политички лидери иду по савете и благослове код верских поглавара једне, суштински и систематски привилеговане верске заједнице, који нису стручни, а, свакако, ни надлежни да се баве политичким и државним питањима.“

Е, сада сам потпуно сигуран да су домети самозваних „атеиста“ суштински везани за антисрпски атеизам, са угледом на поступање КПЈ према свему православном, са посебним освртом на политичка убиства и медијске харанге.

„Каква бре средњовековна пракса?“, запитах наиван, и присетих се да се СВИ светски званичници, највишег ранга састају са свештеним лицима, односно када би ови Кардељеви ђаци понешто прочитали, уместо што којешта пишу, убрзо би схватили да састанак или виђење са православним епископом има тежину у ширем друштвеном, а

никако само у ускополитичком контексту.

У том смислу је Х. М. Барозо (председник Европске комисије) средином септембра 2012. године примио у званичну посету патријарха Александрије и све Африке Теодора II, патријарха јерусалимског Теофила, и архиепископа Кипра, господина Хризостома [4]. Дакле, Барозо са сарадницима прима у посету три православна првосвештеника, али то није све. Отприлике месец дана пре овог „брифинга“ са православним патријарсима, у Бриселу је одржана Конференција под називом „Међугенерациска солидарност: Подешавање параметара за будуће друштво Европе“

[5]



Списак учесника овог скупа је у смислу мантија и брада још „гори“ од претходног, па препоручујем читаоцу који је секуларно сензитиван на верске лидере да пређе на читање неког другог текста. Дакле, поред бројних представника православних Цркава, те римокатоличких, исламских, јеврејских и протестантских деноминација, на скупу су учествовали (врло активно) и Херман Ван Ромпеј (председник Савета ЕУ) горепоменути Барозо са још два члана (испред Комисије ЕУ) и потпредседник парламента ЕУ Ласло Сурјан.

Ван Ромпеј је (на општу саблазан наших „Атеиста Србије“, који за овај догађај нису вероватно ни чули) између осталог изјавио [6] :

„Драги верски лидери Религија је такође јачање односа између људи, односно заједништва и повећање солидарности..... И није случајно што су ове основне вредности управо оне на којима смо изградили у Европску унију, заједницу европских држава и народа..... Цркве, синагоге, џамије, храмови и њихове НВО, школе и удружења, везују на локалном нивоу људе у заједницу. **Они могу, такође због тога, да одиграју важну улогу у унапређењу разумевања и међусобног учења између генерација**“

Шта рече, црни Хермане? Па због овога се у земљи Србији некад хапсило, а данас јавно вређа и омаловажава. Каква, бре, улога Цркве, кад је још Николетина Бурсаћ ту ствар апсолвирао у третнутку кад му је његов комесар чете саопштио да Бога нема, а овај то пренео својој мајци, која је, опет, изгледа била на нивоу Ван Ромпеја и схватала да Црква није Партија, па да сагласно томе Бог не нестаје и не настаје политичком одлуком.

Још гори је на овом скупу је био Барозо. Он је био нешто директнији од Ромпеја, па је у том смислу поручио [\[7\]](#) :

„Овај састанак је **постао добра традиција** пошто смо се окупили заједно по први пут пре седам година у 2005. години. Једном



годишње истакнути верски лидери се састану са европским лидерима да дискутују релевантна питања политике ЕУ.

Као верске заједнице, преко ваших парохија и верника, морате имати своје `уши на терену`. Ја бих волео да искористите овај састанак данас, **да покажетеспецифичан допринос који цркве и верске заједнице могу дати** да би се једнако распоредио терет и да бисте објаснили вашој јединици и верницима зашто су одређени напори неопходни.....“

а на крају наводи да је састанак сазван ради саветовања са црквеним великодостојницима, те каже:

Пише: Мироје Јовановић
понедељак, 12 новембар 2012 23:58

„Институције Европске уније се угледају на вас као верске заједнице када је у питању савет како ћемо изградити нови међугенерациски уговор..“

Ух, што није 1946-та година, па да и овог Хозеа мало пропустимо кроз шаке... знате оно топли зец, мокра новина, па да видим шта ће он да се саветује са „поповима“.



Што се каже, да уозбиљим текст и коментаре, те да закључим да цивилизован свет састанке са верским поглаварима не проглашава за антидржавно деловање (то је радио Лењин), да нормалан свет не прогања Цркву и свештенике (то је радио Стаљин), да пристојан свет не затвара верника и свештеника због изговорене речи (то је радио Броз) као и да онај који покушава да личи на Европу не омаловажава сваки јавни наступ свештенства (то раде ови наши „Европејци“).

Они којима тежимо, а који нас не примају (из милион разлога) знају и разумеју да је српско друштво изнутра разваљено, упорно потирући оно због чега ЕУ организује саветовања и конференције, па су им Косово, Хаг и добросуседство били и остали најјачи али не и једини разлози „одбијања молбе“.

И како боље завршити текст него скромним приказом једног броја „брифинга“, односно састанака самог крема светске политике са православним патријарсима и великодостојницима.

Па кренимо редом:

- 1997. године – посета Васељенског патријарха госп. Вартоломеја САД (посета тадашњем председнику) и свечано уручење награде Конгреса САД [\[8\]](#) ;

- 6. март 2002. године – посета Васељенског патријарха САД и састанак са председником Џ. Бошом у Белој кући (као и састанци са највишим званичницима) [\[9\]](#) ;

- децембар 2005. године – посета Васељенског патријарха председнику Европске комисије Х. М. Барозу у Бриселу [\[10\]](#) ;

- април 2008. године – посета Х. М. Бароза Васељенском патријарху Вартоломеју [\[11\]](#) ;

- октобар 2009. године – посета Васељенског патријарха Генералном секретару УН, Бан Ки Муну у Њујорку [\[12\]](#) ;

- новембар 2009. године – посета Васељенског патријарха САД и приватан састанак са председником Обамом у Белој кући (као и састанци са највишим званичницима) [\[13\]](#) ;

- март 2010. године - посета Х. М. Бароза Васељенском патријарху Вартоломеју [\[14\]](#) ;

Разуме се, ово је свега пар посета и састанака (што би рекли наши бољшевици, „брифинга“) у којима су суделовали највиши



светски званичници са једне, и патријарх Вартоломеј, са друге стране. Набрајати све званичне и приватне сусрете православних владика и светских званичника било би дуготрајно и напорно, као и сувишно за ову прилику.

И док верни следбеници Крајачића, Кардеља, Тита и Стаљина изражавају своје

Пише: Мироје Јовановић
понедељак, 12 новембар 2012 23:58

згражавање и ламентирају над секуларизмом у нас, боље нека мало више читају а мање пишу, те нека више слушају а мање говоре. Кад то учине схватиће да су њихове речи и писанија изговорене и написане још 1917. године у Русији. А ја ћу, макар у овој прилици, изразити сагласност по овом питању са Ван Ромпејем.

Ето, изгледа да та Европа баш и није тако блесава!

(Аутор је адвокат и стални сарадник Српског културног клуба)

[1] <http://www.rastko.rs/istorija/dzomic-stradkom/stradkom-stradanje.html#sv05>

[2] <http://www.021.rs/Novi-Sad/Vesti/Svetovni-lideri-na-brifingu-kod-vladike.html>

[3] <http://ateisti.com/svetovni-lideri-na-brifingu-kod-vladike/>

[4] http://ec.europa.eu/bepa/activities/outreach-team/dialogue/index_en.htm

[5] <http://ec.europa.eu/bepa/pdf/list-pp-hlrl-12july2012.pdf>

[6] <http://ec.europa.eu/bepa/pdf/vanrompuy-speech-12july2012.pdf>

[7] <http://ec.europa.eu/bepa/pdf/barroso-speech-12july2012.pdf>

[8] http://patriarchate.org/assets/files/events/20thanniversary/patriarchal_ministry_timeline.pdf

[9]

<http://www.greekembassy.org/embassy/content/en/Article.aspx?office=2&folder=336&article=10077>

[10] <http://www.hurriyetdailynews.com/default.aspx?>

pageid=438&n=greek-patriarch-bartholomeus-in-brussels-to-meet-with-barroso-2005-07-12

[11]

<http://www.greekembassy.org/Embassy/content/en/Article.aspx?office=3&folder=361&article=23391>

[12] <http://www.spc.rs/eng/ecumenical>

[_patriarch_bartholomew_meets_un_secretary_general_ban_kimoon](#)

[13] <http://www.reuters.com/article/2009/11/03/idUSN03508450>

[14] <http://www.flickr.com/photos/patriarchate/4465562680>